

אמר קדוש ברוך הוא למחנות
שלמעלה: מי שמתפלל, בין
שיהיה גבור, בין שיהיה חכם,
בין שיהיה עשיר; בזכויות גבור,
חכם בתורה, ועשיר במצוות -
לא תכנס תפלתו בהיכל זה עד
שיראו בו סימנים אלו, שנתן
עצמו בו תקונים שלי. ומשום זה
פרשוהו בעלי המשנה, אם הרב
דומה למלאך ה' צבאות, תורה
יבקשו מפיהו. למי שיהיה רשום
בסימנים הללו בלבשו, תקבלו
תפלתו. סימן אחד שיהיה רשום
בתפלתו, בתכלת בכנפי מצוה
ציצית, שהוא דומה לרקיע,
שהוא מטטרון. דמותו תכלת
שבציצית.

ומשום זה שעור הציצית פרשוהו
רבותינו, טלית שהקטן מתכסה
בה ראשו ורבו. וזהו שנאמר בו
(ישעיה יא) ונער קטן נהג כם. וזהו
נוהג בארבע חיות, שהם ארבע,
והוא כולל (מלכים א' ט) שש מעלות
לכסא, שהם ו'. ומשום שהוא
כלול עשר, מתלבשים בו עשר
ספירות, ובו נראה הקדוש
ברוך הוא בשכינתו, שהיא
כלולה מעשר ספירות - לנביאים.
ומצד השכינה, שהיא עשירית,
תכלת שבציצית, היא תכלת של
כל הגונים.

שהיא תכלית של עשר ספירות,
ובו (שמות ט) ותכל כל עבודת
[משפך] אהל מועד, והיא לשון
פלה. זהו שפתוב (במדבר ז) ויהי
ביום פלת משה להקים את
המשפך. ופרשוהו רבנו, פלת
פתוב, והיא תכלת הנר, שאוכלת
חלבים ועולות.

ועליו אמר יחזקאל, דמות
כמראה אבן ספיר דמות כסא. סגלת האבן הזו, שמי שירש אותה לא שולטת בו אש הגיהנם.
אין אש שמקלקלת אותה ולא כל מיני מתכות, כל שפך שהמים לא מזיקים אותה. מי שירש
אותה, מתקים בו (ישעיה מג) כי תעבר במים אתה אני וגו'. וכל עליונים ותחתונים של צד האחר

אמר קדוש ברוך הוא, למשריין דלעילא, מאן דמצלי,
בין יהא גבור, בין יהא חכם, בין יהא עשיר. בזכוון
גבור. חכם בתורה. ועשיר במצות. לא ייעול בהיכלא
דא צלותיה, עד דתחזון ביה סימנין אלין, דיהב גרמיה
ביה תקונין דילי. ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, אם
הרב דומה למלאך יי צבאות תורה יבקשו מפיהו. למאן
דיהא רשים באלין סימנין בלבושיה, תקבלון צלותיה.
סימנא דא דיהא רשים בצלותיה, בתכלת, בכנפי מצוה
ציצית. דאיהו דמי לרקיע, דאיהו מטטרון. דיוקנא
דיליה, תכלת שבציצית.

ובגין דא, שיעור הציצית אוקמוהו רבנו, טלית שהקטן
מתכסה בה ראשו ורבו. והאי איהו דאתמר ביה,
(ישעיה יא) ונער קטן נהג כם. והאי איהו נהג בארבע
חיות, דאינון ארבע, ואיהו כליל (מלכים א' ט) שש מעלות
לכסא, דאינון ו'. ובגין דאיהו כליל עשר, מתלבשין ביה
עשר ספיראן, ו'. וביה הוה אתחזי קדוש ברוך הוא
בשכינתיה, דאיהו כלילא מעשר ספיראן, לנביאי.
ומסטר א דשכינתא דאיהו עשיראה, תכלת שבציצית,
איהו תכלת דכל גוונין.

דאיהו תכלית די ספיראן. וביה (שמות ט) ותכל כל עבודת
אהל מועד. ואיהו לשון פלה. הדא הוא דכתיב,
(במדבר ז) ויהי ביום פלת משה להקים את המשפך.
ואוקמוהו רבנו, פלת פתיב, ואיהו תכלת דשרגא, דאכיל
תרביץ ועלוון.

ועליה אמר יחזקאל (יחזקאל א) דמות כמראה אבן ספיר
דמות כסא. סגולה דהאי אבן, מאן דירית לה,
לא שלטא נורא דגיהנם עליה. לית נורא בעלמא מקלקל
לה, ולא כל מיני מתכות. כל שפך מיא, דלא מזיקו לה.
מאן דירית לה, אתקיים ביה (ישעיה מג) כי תעבור במים

כמראה אבן ספיר דמות כסא. סגלת האבן הזו, שמי שירש אותה לא שולטת בו אש הגיהנם.
אין אש שמקלקלת אותה ולא כל מיני מתכות, כל שפך שהמים לא מזיקים אותה. מי שירש
אותה, מתקים בו (ישעיה מג) כי תעבר במים אתה אני וגו'. וכל עליונים ותחתונים של צד האחר